RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 33r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

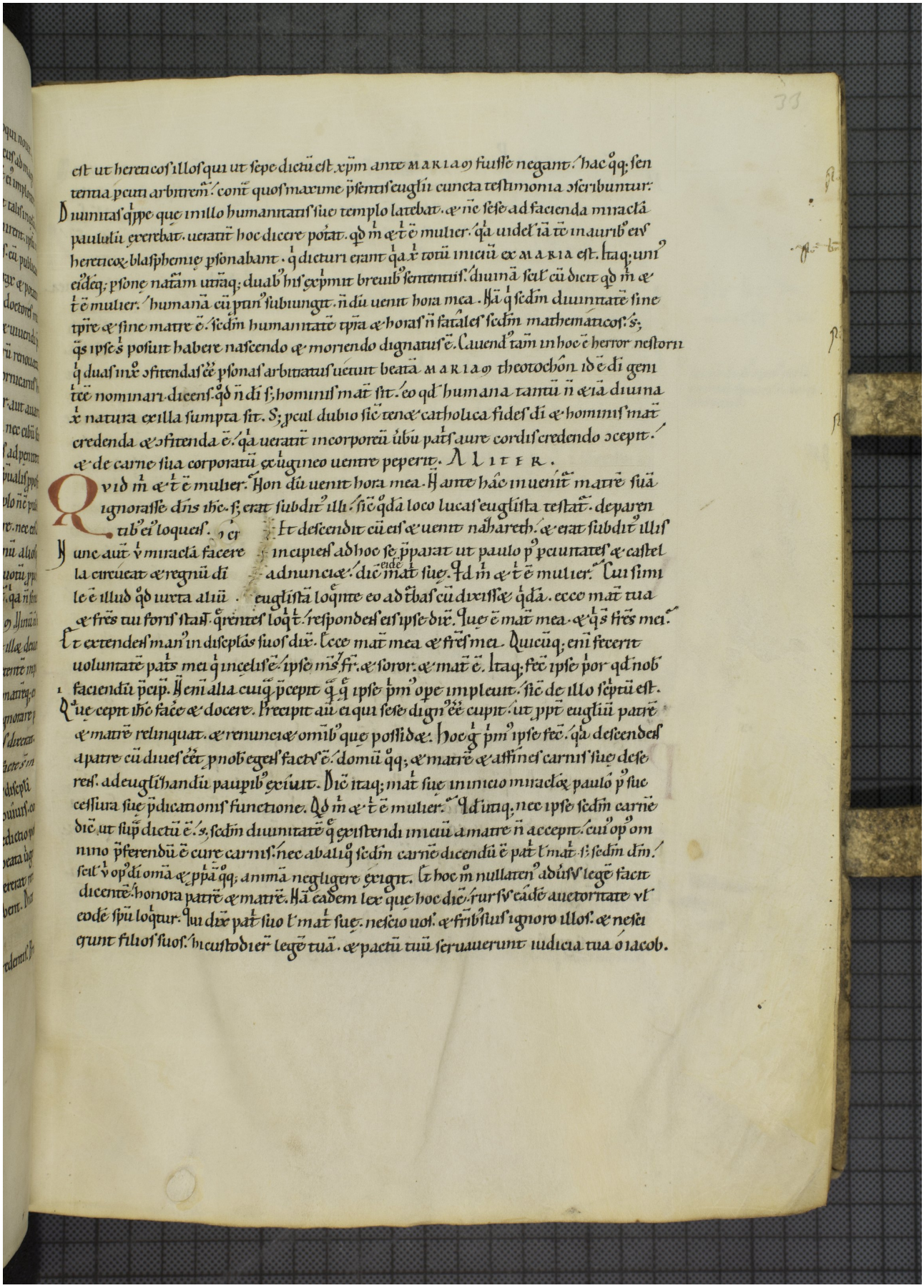

est ut hereticos illos qui ut sepe dictū est xp̄m ante MARIAM fuisse negant. hac q̄q; sen
tentia pcuti arbitrem̄. cont̄ quos maxime p̄sentis eugl̄ii cuncta testimonia ꝯscribuntur.
Diuinitas q̄ippe que in illo humanitatis sue templo latebat. & n̄c sese ad facienda miracl̄a
paululū exerebat. ueratit̄ hoc dicere poterat. qd m̄ & t̄ ē mulier. q̄a uidel̄ iā tc̄ in aurib̄ eis
hereticoꝝ blasphemie p̄sonabant. q̄ dicturi erant q̄a x̄ totū iniciū ex MARIA est. Itaq; uni
eidēq; p̄sone natam utraq; duab̄ his exp̄mit breuib̄ sententiis. diuinā scil̄ cū dicit qd m̄ &
t̄ ē mulier. humanā cū ptin̄ subiungit. n̄ dū uenit hora mea. Hā q̄ scd̄m diuinitatē sine
tp̄re & sine matre ē. scd̄m humanitatē tp̄ra & horas n̄ fatales scd̄m mathematicos. s;
q̄s ipse s̄ posuit habere nascendo & moriendo dignatus ē. Cauend̄ tam̄ in hoc ē herror nestorii
q̄ duas in x̄ ꝯfitendas ēē p̄sonas arbitratus uetuit beatā MARIAM theotochon id ē dī geni
tcē nominari dicens. qd n̄ dī s; hominis mat̄ sit. eo qd humana tantū n̄ & iā diuina
x̄ natura ex illa sumpta sit. S; pcul dubio sic̄ tenet catholica fides dī & hominis mat̄
credenda & ꝯfitenda ē. q̄a ueratit̄ in corporeū ūbū pat̄s aure cordis credendo ꝯcepit.
& de carne sua corporatū ex uigineo uentre peperit. ALITER.

Quid m̄ & t̄ ē mulier. Non dū uenit hora mea. Hā ante hāc inuenit̄ matrē suā
ignorasse dn̄s ihc. s; erat subdit̄ illi. sic̄ q̄dā loco lucas eugl̄ista testat̄. de paren
tib̄ ei loquens. Et descendit cū eis & uenit nahareth. & erat subdit̄ illis
Nunc aut̄ v̄ miracl̄a facere incipiens ad hoc se p̄parat ut paulo p̄ ꝑciuitates & castel
la circueat & regnū dī adnunciet. dic̄ eide mat̄ sue. Qd m̄ & t̄ ē mulier. Cui simi
le ē illud q̄d iuxta aliū eugl̄istā loq̄nte eo ad t̄bas cū dixisset q̄dā. ecce mat̄ tua
& fr̄es tui foris stant. q̄rentes loq̄t̄. respondens eis ipse dix̄. Que ē mat̄ mea. & q̄s fr̄es mei.
Et extendens man̄ in discp̄los suos dix̄. Ecce mat̄ mea & fr̄es mei. Quicūq; enī fecerit
uoluntatē pat̄s mei q̄ in celis ē. ipse m̄s fr̄. & soror. & mat̄ ē. Itaq; fec̄ ipse p̄or qd nob̄
faciendū p̄cip̄. Hē enī alia cuiq̄ p̄cepit q̄ q̄ ipse p̄m̄ ope impleuit. sic̄ de illo scp̄tū est.
Q̄ue cepit ihc facere & docere. Precipit aū ei qui sese dign̄ ēē cupit. ut ꝑpt̄ eugl̄iū patrē
& matrē relinquat. & renunciet omib̄ que possidet. Hoc ḡ p̄m̄ ipse fec̄. q̄a descendens
a patre cū diues ēēt p nob̄ egens factus ē. domū q̄q; & matrē & affines carnis sue dese
rens. ad eugl̄ihandū paupib̄ exiuit. Dic̄ itaq; mat̄ sue in inicio miracl̄oꝝ paulo p̄ suc
cessura sue p̄dicationis functione. Qd m̄ & t̄ ē mulier. Qd utiq; nec ipse scd̄m carnē
dic̄ ut sup̄ dictū ē. s; scd̄m diuinitatē q̄ existendi iniciū a matre n̄ accepit. cui op̄ om
nino p̄ferendū ē cure carnis. nec ab aliq̄ scd̄m carnē dicendū ē pat̄ l̄ mat̄. s; scd̄m dm̄.
scil̄ v̄ op̄ dī omā & ꝑpā q̄q; animā negligere exigit. Et hoc m̄ nullaten̄ adūsus legē facit
dicentē. honora patrē & matrē. Hā eadem lex que hoc dic̄. rursus eadē auctoritate vl̄
eodē sp̄ū loq̄tur. Qui dix̄ pat̄ suo l̄ mat̄ sue. nescio uos. & fr̄ib̄ suis ignoro illos. & nesci
erunt filios suos. hi custodier̄ legē tuā. & pactū tuū seruauerunt iudicia tua o iacob.